

[Ellemann-Jensen]

den 28. marts. Regeringen har med andre ord blæst på EF-Kommissionen i denne sag.

Der er under debatten henvist til, at forarbejdet til dette forslag om en kombineret afgift allerede er lavet under en venstreskatteminister, og der er henvist til, at venstre jo i princippet har været positivt indstillet over for gennemførelsen af en sådan afgift. Begge dele er korrekt. Men venstres positive holdning byggede så sandelig på opfyldelsen af to forudsætninger: den ene, at det var rimeligt at administrere, og den anden, at forholdet til EF var bragt i orden, og her er det jo, det har vist sig under udvalgsbehandlingen, at skatteministeren har taget den side af sagen alt, alt for let.

Hvis det havde været en skatteminister Anders Andersen, der havde siddet der i januar, da EF-kommissær Burke kom herop, var tingene nok gået helt anderledes. Så havde man måske taget sig en dram sammen, og man havde snakket lidt om tingene. Og jeg føler mig overbevist om, at når kommissær Burke gik derfra med en cigarstump i munden, ville han være blevet overbevist om, at det skulle være, som Anders Andersen havde ønsket det. Sådan fungerer det jo.

I stedet har kommissæren tydeligvis fået en ganske kølig modtagelse af en minister, der har skullet demonstrere, hvor meget han blæser på EF, og det er ikke særlig klogt bare at blæse på EF. Man kan have sine personlige holdninger til dansk medlemskab af EF, og vi ved alle sammen, at der findes vidt forskellige holdninger inden for regeringen, men når Danmark nu engang er medlem af EF, er det ikke særlig fornuftigt at demonstrere sin ringeagt for Fællesskabet, på den måde som man fornemmer at det kan være sket i denne sag. Vores EF-medlemskab er jo ikke bare et spørgsmål om forpligtelser, det er også et spørgsmål om muligheder, og venstre ser med bekymring på, at man risikerer at spille sig nogle muligheder af hænde ved den måde, som denne sag er blevet behandlet på.

Så har formanden for skatteudvalget, hr. Tastesen, under udvalgsarbejdet med sine forskellige strøtanker været med til yderligere at cementere forvirringen omkring forholdet til EF. Hr. Tastesen har, som flere ordførere allerede har været inde på, udtalt offentligt, at der skulle være tale om bestilt arbejde fra EF-Kommissionen, og jeg skal slutte mig til

de ordførere, der beder hr. Tastesen komme herop og forklare, hvad han mener med det.

Gammelgaard (KF):

EF-kommissær Burke, der er EFs ledende talsmand på dette område, skrev til folketinget og specielt skatte- og afgiftsministeren for få dage siden:

»Jeg har ikke givet Dem grund til tvivl, hverken med hensyn til Kommissionens principielle forbehold vedrørende det foreslåede kombinerede afgiftssystem eller dets negative virkninger på harmoniseringsbestræbelserne. ... For at undgå enhver tvivl må jeg gøre det klart, at mit synspunkt og den meddelelse, som jeg formelt overbragte Deres faste repræsentants stedfortræder den 6. marts, har fuld tilslutning fra Kommissionen. Desuden må De være bekendt med, at formanden for Kommissionen selv pegede på dette forhold over for Deres statsminister på mødet den 28. marts.«

Her er vi så i den ganske utrolige situation, at en dansk regering på helt uansvarlig overfladisk måde befatter sig med denne sag. Vi har fået afdækket, at statsministeren ikke fandt EF-Kommissionens formands udtalelser og henstillinger så alvorlige og så betydningsfulde, at han behøvede at meddele dem til skatteministeren eller den øvrige regering, og vi har oplevet, at skatteministeren ikke fandt det nødvendigt at forelægge den pågældende EF-kommissærs klart udtrykte modstand mod det forelagte forslag for statsministeren eller for den øvrige regering. Hvordan kan man behandle et så vigtigt spørgsmål så overfladisk og uden nogen ansvarlig kommunikation?

Den danske regering har altid, og ikke mindst i sin formandsperiode i EFs Ministerråd, været af den opfattelse, at tekniske og handelsmæssige hindringer for den frie passage af varerne over grænserne skulle fjernes. Dette tings høje formand, der på det tidspunkt, da vi havde formandskabet i EFs Ministerråd, repræsenterede landet her, var den, der først og fremmest fremførte, at handelshindringerne måtte afdækkes og fjernes. Det, vi nu oplever, er, at Danmark i direkte modsætning hertil ønsker at gennemføre et protektionistisk forslag, som er i strid med de EF-liberaliseringsregler, som vi selv har tilsluttet os gennem underskrivelsen af EF-trak-